

Spm. nr. 981

Til *udenrigsministeren* (23/6 80) af:

Steenholdt (Grønl.):

Kan ministeren oplyse, om der er forhandlinger mellem Danmark og Island om 200 sømils fiskerizone, hvad angår skæret Kolbeinsey?»

Besvarelse (3/7 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Ved udvidelsen den 1. juni 1980 af fiskerizonen ved Grønland opstod der et overlappende område, som både Danmark og Island gør krav på.

Begge lande har fastsat en midtlinjegrense, men Island anvender det lille ubeboede klippekær Kolbeinsey som basispunkt for beregningen af en del af sin midtlinje. Dette er efter dansk opfattelse ikke i overensstemmelse med folkeretten og derfor ikke acceptabelt for Danmark. Fra dansk side blev der såvel i 1975 ved Islands udvidelse af fiskerizonen som i 1979 ved Islands etablering af en økonomisk zone taget forbehold over for anvendelsen af Kolbeinsey som basispunkt for midtlinjen i forhold til Grønland.

I forbindelse med udvidelsen af den grønlandske fiskerizone har de to lande ved flere lejligheder gensidigt redegjort for deres synspunkter vedrørende dette og andre spørgsmål af fælles interesse, herunder fiskeribeskyttelse og fangster i havområderne mellem Grønland og Island, og der er enighed om at opretholde den etablerede kontakt mellem landene om de pågældende spørgsmål.

Jeg håber, at vi ved fortsatte forhandlinger vil kunne nå frem til et for begge parter acceptabelt resultat, og jeg er overbevist om, at begge parter vil gøre deres til, at der indtil da ikke vil opstå situationer, der kan forøge problemet.

Spm. nr. 982

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (24/6 80) af:

Poulsgaard (FP):

»Går ministeren stadig ind for et nordisk samarbejde på TV-området, nu da det viser sig, at alene honorarkrav, ophavsretsgebyrer og lignende er så kostbare, at et sådant samarbejde undergraver sig selv, og hvad agter

ministeren at foretage for at ændre på forholdene?»

Begrundelse

I dagspressen oplyses det, at det nordiske radio- og TV-samarbejde på grund af ophavsretsgebyrer m. v. er blevet så kostbart, at det undergraver sig selv. F. eks. kan det danske fjernsyn i Tyskland, England og Frankrig for ikke at sige USA købe børneprogrammer for en slik af, hvad det koster, hvis et nordisk børneprogram udveksles mellem de nordiske TV-stationer.

Den finske programchef Joan Harms skriver, at de høje udgifter til forfattere, skuespillere og musikere i Norden har nået en sådan størrelse, at det umuliggør en nordisk programudveksling netop på de områder, som er de mest populære på skærmen. Videre skriver Joan Harms, at han stiller sig tvivlende over for Nordsat af ovennævnte grunde, og at det ville påføre os omkostninger i milliardklassen. Var der derimod andre honorarvilkår end de gældende, ville vi for langt færre penge gøre det muligt at se hindens bedste programmer.

Besvarelse (4/7 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

TV-samarbejde er efter min opfattelse et af de vigtigste elementer i det nordiske kulturelle samarbejde. Det bør derfor fastholdes og udbygges mest muligt. Jeg kan tilføje, at spørgsmålet har været forelagt for Danmarks Radio, som oplyser, at de nordiske radiofonier har besluttet snarest at indlede forhandlinger med ophavsretsorganisationerne om Nordvisionsbetalingen.

Spm. nr. 983

Til *energiministeren* (24/6 80) af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Ministeren bedes forklare, hvorfor han i strid med lovgivningen har undladt at redegøre for cirkulære nr. B 14 af 17. juni 1980 over for det energipolitiske udvalg.«

Begrundelse

Ifølge varmemforsyningslovens § 38 er det pålagt ministeren over for det energipolitiske